अगस्त्यो मैत्रावरुणिः। इन्द्रः। त्रिष्टुप्, ४ विराह्वाना, विषमपदा वा।

गायत्सामं नभुन्यं रेयथा वेरचीम तद्वीवृधानं स्वर्वत्।

गावौ धेनवौ बर्हिष्यदेब्या आ यत्सुद्मानं दिव्यं विवासान्॥ १.१७३.०१

यथा वेः- यथा जानासि तथा। नभन्यं साम- चिदाकाशसंबिन्धगानं सान्त्वप्रयोगयुक्तम्। गायत्-उद्गाता गायित। तत्- तेन कारणेन। स्वर्वत्- स्वर्गयुक्तम्। वावृधानम्- वर्धमानम्। अर्चाम-पूजयाम। बर्हिषि- दर्भासने चित्ताकाशे वा। सद्मानम्- स्थितम्। दिव्यम्- असाधारणिमन्द्रम्। धेनवः- प्रीणयन्तः। गावः- चिद्रश्मयः। अदब्धाः- अहिंसिताः। विवासान्- परिचरन्ति॥१॥

अर्च्द्वृषा वृषिभः स्वेदंहव्यैर्मृगो नाश्नो अति यर्ज्जुगुर्यात्।

प्र मन्द्युर्मनां गूर्त होता भरते मयी मिथुना यजेत्रः॥ १.१७३.०२

स्वेदुहव्येः- आत्मिनिष्पादितध्यानभावनादिहव्येः। वृषिभः- वर्षणशीलैः। वृषा- वर्षक इन्द्रः। अर्चत्- पूजितः। अश्नः- बुभुक्षायुक्तः। मृगो न- गौर इव। अति जुगुर्यात्- अत्यर्थं हिवषां स्वीकाराय उद्युङ्क्ते। मनां मन्द्युः- उपासकस्य मननैर्युक्तः। होता- अग्निभूतः। यजत्रः- यज्ञरक्षकः। मर्यः- मनुष्यभूत उपासकभूत इति भावः। मिथुना- दम्पती यजमानौ। प्र- प्रकर्षेण। भरते- धारयति॥२॥

नक्षद्धोता परि सद्मं मिता यन्भर्द्धभमा शरदः पृथिव्याः।

कन्दुदश्यो नयमानो रुवद्गौरुन्तर्रूतो न रोदसी चर्द्वाक्॥ १.१७३.०३

अग्निभृतिमन्द्रं स्तौति श्रुतिः। होता- आह्वाता। मिता- ध्यानैकाग्रतया परिमिताः। सद्म- भूमिकाः। नक्षत्- व्याप्नोति। शरदः- संवत्सरोपलिक्षतकालस्य। पृथिव्याः- भूम्याश्च। गर्भमा भरत्- गर्भ एव भवित। नयमानः- नियमेन नीयमानः। अश्वः- अश्वोपलिक्षतप्राणः सन्। क्रन्दत्- शब्दमकरोत्। गौः- चिद्रिश्मभूतघेनुरूपः। रुवत्- नदित। अन्तर्तृतो न- हृद्यान्तर्गतदृतश्च सन्। रोदसी- द्यावापृथिव्यो। वाक्- वाग्भृतः। अग्निर्वाग्भृत्वा मुखं प्राविश्विदित्येतरेये। चरत्- चरित ॥३॥

ता कुर्मार्षतरास्मै प्र च्यौलानि देवयन्तौ भरन्ते।

जुजोष्वदिन्द्रौ दुस्मवर्चा नासत्येव सुग्म्यौ रथेष्ठाः॥ १.१७३.०४

देवयन्तः- देवकामाः। अस्मे- इन्द्राय। च्योलानि- दृढानि। ता- तानि। कर्म- कर्माणि। प्र-प्रकर्षेण। भरन्ते- निर्वहन्ति। नासत्येव- अश्विनाविव। दस्मवर्चाः- दर्शनीयवर्चाः। सुग्म्यः-सुगम्यः। रथेष्ठाः- रथस्थः। इन्द्रः- ईश्चनशीलः। जुजोषत्- अस्माकं कर्माणि सेवते॥४॥

तमुं छुहीन्द्रं यो हु सत्वा यः शूरौ मुघवा यो रथेष्ठाः।

प्रतीचश्चिद्योधीयान्वृषण्वान्वव्रुषश्चित्तमंसो विहन्ता॥ १.१७३.०५

यः। सत्वा- महासत्त्वः। यः। शूरः- समर्थः। मघवा- सम्पद्वान्। यः। रथेष्ठाः- रथस्थः। प्रतीचः- योद्धः। योधीयान्- योद्धृतमः। वब्रुषः- आवारकस्य। तमसः- अन्धकारस्य। विहन्ता- नाशकः। तम्। इन्द्रम्- परमेश्वरम्। स्तुहि ॥५॥

प्र यदित्था महिना नृभ्यो अस्त्यरं रोदंसी कृक्ष्ये नास्मै।

सं विव्य इन्द्रौ वृजनं न भूमा भिते स्वधावाँ ओप्शमिव द्याम्॥ १.१७३.०६

यत्- य इन्द्रः । महिना- माहात्म्येन । नृभ्यः- मनुष्येभ्यः । इत्था- एवम् । प्र- प्रकर्षेण । अस्ति- भवति । अस्मै- तस्मै इन्द्राय । कक्ष्ये रोद्सी- सुविभक्ते द्यावापृथिव्यो । न अरम्- न पर्याप्ते । इन्द्रः । वृजनं न- सुष्ठु आवर्जितशक्तिरिव । भूमा- भूतानि । सम्- सम्यक् । विव्ये- व्याप्नोति । स्वधावान्- आत्मवान् । ओपशमिव- स्वाश्रितं वत्सिमव । स्वस्मिन्नीषदुपशेते इत्योपशम् । द्याम्- आकाशम् । भर्ति- बिभर्ति ॥६ ॥

समत्सुं त्वा शूर सतामुराणं प्रपिथन्तमं परितंस्यध्यै।

सजोषंस इन्द्रं मदे श्लोणीः सूरि चिद्ये अनुमदिन्ति वाजैः॥ १.१७३.०७

शूर- समर्थ। समत्सु- युद्धेषु। सताम्- साधूनां कृते। उराणम्- प्रभूतवीर्याणि कुर्वन्तम्। परितंसयध्यै- वृष्ट्या लोकमलङ्कर्तुम्। मूलशक्तिधारानुभवेनोपासकं मण्डियतुम्। प्रपिथन्तमम्- परमप्रामाणिकमार्गे अतिशयेन गच्छन्तम्। सूरिम्- विद्वांसम्। इन्द्रम्- ईशनशीलम्। त्वा- त्वाम्। वाजैः- शोभनगतिभिः। सजोषसः- सहृदयाः। क्षोणीः- विशः। मदे अनुमदन्ति- अनुसृत्यानन्दमनुभवन्ति॥७॥

एवा हि ते शं सर्वना समुद्र आपो यत्ते आसु मदीन्त देवीः।

विश्वा ते अनु जोष्या भूद्रौः सूरीश्चिद्यदि धिषा वेषि जनान्॥ १.१७३.०८

एव- एवम् । हि- खलु । ते- तव । सवना- रसिनष्पादनानि । शम्- शोभनानि भवन्ति । आसु-प्रजासु । समुद्रे- हृत्समुद्रे । ते- त्वत्संबिन्धन्यः । देवीः आपः- चित्ताधारशिक्तधाराः । मदिन्त-तुष्यिन्त । यदि । सूरीन् जनान्- विदुषः । चित्- एव । वेषि- कामयसे । विश्वा गौः- तिर्हे सर्वा विद्या । ते- त्वाम् । अनु जोष्या- अनुक्रमेण प्रीणियत्री भवति ॥८ ॥

असीम यथी सुषखाये एन स्वभिष्टयो नरां न दांसैः।

असुद्यर्था न इन्द्रौ वन्दनेष्ठास्तुरो न कर्म नयमान उक्था॥ १.१७३.०९

एन- ईश्वर । सुसखायः- शोभनिमत्रभूताः । स्विभष्टयः- शोभनेषणाः । नरां न शंसैः- महापुरुषस्तुतिभिरिव । यथा । असाम- भूयास्म तथा कुर्वित्यर्थः । इन्द्रः- परमेश्वरः । नः- अस्मान् । वन्दनेस्थाः- वन्दमानः । भिक्तं भक्तेषु दर्शयेति यथा । तुरो न- त्वरमाण इव । उक्था- मन्त्राणाम् । कर्म- कर्मणाम् । नयमानः- नेता । यथा असत्- यथा भवति तथास्माभिः संपर्कं करोतु ॥९॥

विष्पर्धसो नरां न शंसैर्स्माकासिदिन्द्रो वर्ज्रहस्तः।

मित्रायुवो न पूर्पेतिं सुरिष्टि मध्यायुव उप शिक्षन्ति युद्धैः॥ १.१७३.१०

नरां शंसेः- इतिहासश्रवणेः। न- यथा। विष्पर्धासः- स्पर्धारहिता भवन्ति तथा वयमपि भवामः। वज्रहस्तः। इन्द्रः। अस्माक- नः। असत्- भवतु। मित्रायुवो न- सख्यकामा इव। सुशिष्टौ- शोभनशिक्षार्थम्। पूर्णति- अस्मत्पुरपतिमिन्द्रं भजामः। मध्यायुवः- मध्यस्थकामा आचार्याः। यद्गैः - दानैरुपासनैः सङ्गतिकरणेश्च। उप शिक्षन्ति ॥१०॥

यज्ञो हि ष्मेन्द्रं कश्चिट्टन्धञ्जहुराणश्चिन्मनेसा परियन्।

तीर्थे नाच्छी तातृषाणमोकौ दीर्घो न सिध्रमा कृणोत्यध्वी॥ १.१७३.११

कश्चित्- यः कश्चिद्पि। यज्ञः- यज्ञभावनासिहतः। इन्द्रम्- परमेश्वरम्। ऋन्धन्- वर्धयित। जुहुराणश्चित्- यज्ञभावनारिहतः। मनसा- चित्तवासनािभः। परियन्- इतस्ततो भ्रमित। ओकः- सतां गृहम्। तातृषाणम्- पिपािसतम्। अच्छ- अभिलक्ष्य। तीर्थे- उदकविषये। न- यथा प्रीणयित

तथा। दीर्घः अध्वा- सन्मार्गः। न- यथा। सिध्रम्- फलम्। आ कृणोति- प्रापयति तथा। यज्ञः पुरुषार्थं प्रापयति ॥११ ॥

मो षू ण इन्द्रात्रं पृत्सु देवैरस्ति हि ष्मां ते शुष्मिन्नवयाः।

महश्चिद्यस्य मीळ्हुषौ युव्या हुविष्मतो मुरुतो वन्दते गीः॥ १.१७३.१२

शुष्मिन्- बिलन्। इन्द्र। अत्र। पृत्सु- वृष्ट्यावरणेरात्मावरणेर्वा जिनत्युद्धेषु। देवै:-मरुद्भिर्वातविशेषैः प्राणिवशेषेर्वा। नः- अस्मान्। मा- मा त्यज। ते- भवदर्थम्। अवयाः-अवयजनम्। अस्ति। यस्य। महः- महत इन्द्रस्य। मीळ्हुषः- आनन्दकरान्। हिवष्मतः-हृव्ययुक्तान्। मरुतः- प्राणिवशेषान्। यव्या- मिश्रणशीला। गीः- वाक्। वन्दते- स्तौति॥१२॥

एष स्तोमं इन्द्र तुभ्यमस्मे एतेन गातुं हरिवो विदो नः।

आ नौ ववृत्याः सुवितायं देव विद्यामेषं वृजनं जीरदीनुम्॥ १.१७३.१३

इन्द्र । तुभ्यम्- तवार्थे । अस्मे- अस्मद्धितार्थम् । एषः- अयम् । स्तोमः- मन्त्रः । हरिवः-आकर्षणशक्तियुक्त । एतेन- अनेन । नः- अस्मद्र्थम् । गातुम्- मार्गम् । विदः- विद्धि लम्भय वा । देव- द्योतनशील । नः- अस्मान् । सुविताय- सुहिताय । आ ववृत्याः- आवर्तस्व ॥१३॥

